

Pozdravljeni!

Pošiljam vam zadolžitve za današnji dan.

Vaša učiteljica Mateja

NALOGE ZA ČETRTEK – 2. 4. 2020

glasba	Opera
slovenščina	Besede z nasprotnim pomenom - protipomenke
matematika	PROSTORNINA (hektoliter)
družba	Naravne značilnost domače pokrajine - ponavljanje
šport	Glej navodila učiteljice Damjane
DOMAČE BRANJE	3. del

1 . ura – **Glasbena umetnost**

Danes boste spoznali **OPERO**.

Na kaj pomislite ob besedi opera? Ste si že ogledali kakšno?

Naj vam najprej predstavim OPERO.

Opera je glasbeno-gledališko delo, v katerem pevci, ki so hkrati tudi igralci, pojejo ob spremljavi orkestra. Na odru nam »pojejo« **zgodbo** (pravljico, zgodovinski dogodek, ljubezensko, šaljivo...)

Operno besedilo, s tujo besedo mu rečemo **libreto**, napiše pisec, skladatelj zapiše glasbo – ga uglasbi. Note, ki jih uporabljajo pevci in orkester, imenujemo **partitura**. **Kostumograf** nariše kostume. **Scenograf** ustvari sceno (postavitev na odru: mesto, sobo, trg, gozd ...).

V operi sodelujejo pevci (solisti, pevski zbori), orkester, včasih plesalci. Dirigent poskrbi za njeno izvedbo.

Preberite opis pravljичne opero, za katero je skladbe napisal Wolfgang Amadeus Mozart, besedilo (libreto) pa Emanuel Schikaneder.

Princ Tamino in Pamina (hčerka Kraljice noči) sta postavljena pred hude preizkušnje preden se lahko poročita. Pri premagovanju teh jima pomaga moč ljubezni in čarobna piščal, ki jo princu podarijo kraljičine dame.

V zgodbi nastopa tudi ptičar Papageno in njegova družica Papagena.

Junakom v zgodbi pomaga svečenik Sarastro, nagajata pa jima Kraljica noči in hudobni Monostratos.

Zdaj pa poslušajte naslednja odlomka opere **Wolfganga Amadeusa Mozarta z naslovom ČAROBNA PIŠČAL**.

<https://www.youtube.com/watch?v=BayTtpYP-bk>

https://www.youtube.com/watch?v=mPyV_sQOCU4

Po poslušanju si odgovorite ustno: Kako sta se vam zdela posnetka? Ste ugotovili kateri lik je prijazen in kateri hudoben? Po čem ste to prepoznali?

V zvezek za glasbo napišite naslov **OPERA**

Spodaj pa:

Poslušali smo opero ČAROBNA PIŠČAL, ki je delo skladatelja WOLFGANGA AMADEUSA MOZARTA.

Dodatna naloga: Če želite lahko poiščete kakšno zanimivost o Wolfangu Amadeusu Mozarta. Z njo nas boste seznanili v šoli.

---

2. ura - SLOVENŠČINA - Besede z nasprotnim pomenom - protipomenke

Ob reševanju nalog boste spoznali besede z nasprotnim pomenom.

Prva naloga: Besedi: **ŠOLA NA DALJAVO** poiščite besedo z **nasprotnim** pomenom in besedo z **enakim** pomenom. Če ste jih našli, me z njimi seznanite po e-pošti. Če ni idej, pa nič zato!

Veselo na delo!

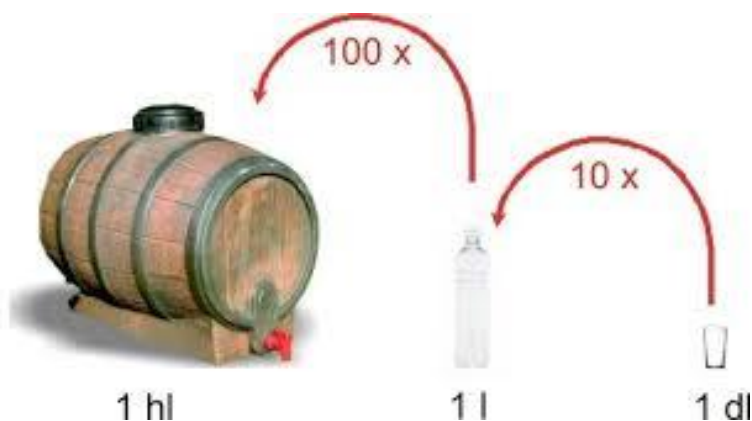
1. V delovnem zvezku za slovenščino **rešite** naloge na strani 32 /1. nalogo, strani 33 / 2,3,4 in strani 34 / 5 nalogo. **Piši lepo** s pisanimi črkami.

Če lahko si preverite rešitev nalog s pomočjo igrativ.

---

3. ura - MATEMATIKA – PROSTORNINA (hektoliter)

Danes boste spoznali, da večje količine merimo v hektolitrih.

hektoliter = hl

1hl = 100 l

1hl = 1000 dl

Razmislite in ustno odgovorite, kaj merimo v hektolitrih?

V zvezek prerišite zgornjo sliko. Ne pozabite na naslov - PROSTORNINA (hektoliter)

Odprite učbenik na strani 77 in rešite naloge 6, 7, 8 in 9. Odgovore zapiši v zvezek.

Po opravljenem delu si preverite.

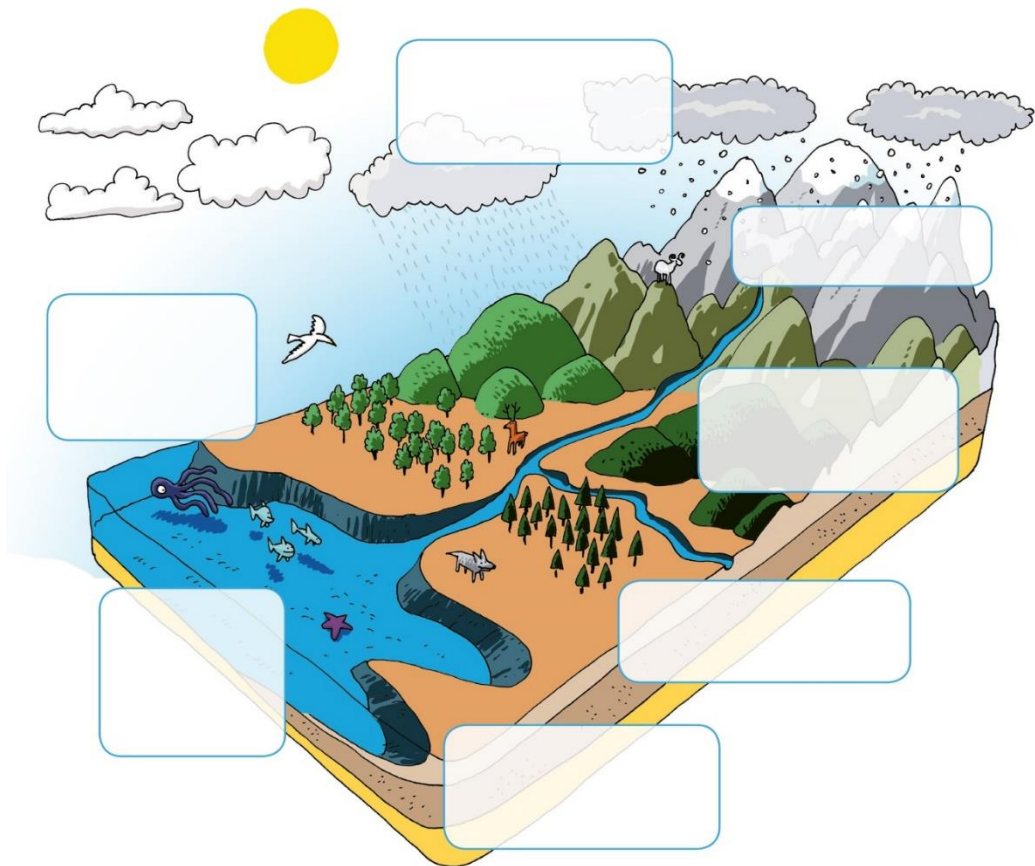
4. ura - DRUŽBA – Naravne enote domače pokrajine

PONAVLJAMO - naravne značilnosti domače pokrajine

Najprej si preberite snov v zvezku in jo obnovite, nato ustno odgovorite na spodnja vprašanja.

Na ilustraciji poimenuj naravne sestavine domače pokrajine.

PODNEBJE PRST RASTLINSTVO VODA RELIEF
ŽIVALSTVO KAMNINE

Kaj je relief? Katere reliefne oblike poznaš?

Kaj je značilno za podnebje v tvojem kraju?

Katere rastline rastejo v tvoji domači pokrajini?

Katere živali opaziš v domači pokrajini?

Katere vode opaziš v bližini svojega kraja?

5. ura – ŠPORT

Kot si prejšnjo uro prebral, ali še boš danes in v teh dneh, ŠVK je vsakoletno testiranje motoričnih sposobnosti posameznika, v obdobju osnovne in srednje šole. Z njegovimi rezultati si pomagamo pri ohranjanju in razvijanju motoričnih spretnosti posameznika. Kako ti je uspelo narediti merilo za predklon? Kaj pa pripravo za merjenje dotikov z roko – si narisal na mizo ali si se kako drugače znašel? Koliko časa zdržiš v vesi ali v opori na rokah?

Danes to še pridno vadi, če imaš že kakšno meritev, koliko si naredil in kako si pripravil pripomoček, pa mi lahko slikaš ali napišeš in pošlješ na elektronski naslov: damjana.burgar@os-smihel.si.

Potrudi se vaje iz ŠVK vsak dan narediti. Tiste seveda, ki jih lahko v tvojem domačem okolju (predklon, skok v daljino, dotik plošče z roko, trebušnjaki, vesa/opora na rokah, morda tudi krajši poligon nazaj). V naslednjem tednu bomo izvedli krajši preizkus teh vaj. Pa da ne boš samo ti preizkušal in treniral telo, povabi k tem vajam še družinske člane. Pomerite se med seboj. Te starši še prekašajo?;)

Da boš dobro opravil naloge, ne pozabi na ogrevanje in raztezne vaje. Varna in zdrava vadba je na prvem mestu.

Da pa ti ne bo preveč dolgčas ob teh vajah, pa si na spodnjem naslovu poglej videoposnetek, ki je malo bolj razgiban. Fantje, to vam bo všeč. Ob videoposnetku sodeluj in se skupaj z družinskimi člani zabavaj.

V povezavi z angleščino, ki jo boš ob tem malo ponavljal, se prepusti gibanju. Noben gib ni napačen...

VIDEO:

<https://www.youtube.com/watch?v=EcqYeThduWk>

Tone, ki se je bal kazni, se je otresel vsake krivde. Nastal je prepir. Učiteljica je udarila s palico po mizi.

»Tiho! Luka Brajnik, po pouku ostaneš eno uro v šoli.«

Teh besed Lukcu ni bilo treba še raztolmačiti. Razumel jih je. Mrzlo ga je spreletelo. Biti zaprt — to je bila zanj najhujša kazen. Spomnil se je na mater, šlo mu je na jok.

»Materi moram nesti pismo,« je rekel. »Jaz moram materi nesti pismo,« je ponovil.

Učiteljica, ki se je rada naglo razburila, se je prav tako naglo tudi pomirila.

»Naj bo,« se je vdala. »Nesi pismo. A jutri naj pride mati v šolo.«

Lukec je sedel in se oddahnil. Z nasmehom se je ozrl po tovariših. Ta in naslednji dan materi ne pove, da jo učiteljica vabi v šolo. Nato bo morda vse pozabljeno. . .

Začel se je pouk.

Lukec je bil nekaj časa miren in tih. Učiteljici je bil hvaležen za njeno prizanesljivost. Kmalu je pozabil na to. Ure so mu bile dolgočasne. Besede v tujem jeziku se mu niso prijemale ušes. Zazehal je. Nato je dregnul Petra. Ta mu je sunek vrnil pod klopjo. Šepetala sta. Nepazljivost je postajala vedno večja, nemir in šum sta rastla. Učenci so drug za drugim dvigali palce in prosili, da bi smeli na »potrebo.« Vrata so se venomer odpirala in zapirala.

»Tiho!« je učiteljica s palico razbijala po mizi. »Mir! Tiho!«

Lukec je segel v žep in otipal brnec, nožič, ki je imel le eno klino in le pol platnic. Odprl ga je in zapičil klino v les pod klopjo. Položil je prst na konec noža in sprožil. Nož je brnel z drobnimi tresljaji. »Brrr!«

Dečki so se začeli ozirati na Lukca. Vedeli so, od kod prihaja ta glas, in so s tihim smehom kihali predse. Lukec pa je gledal v učiteljico in se delal neumnega. . .

Brnenje je slednjič zaslišala tudi učiteljica. Prenehala je s poukom.

»Kaj je to?« je vprašala. »Kdo to dela?«

»Ne vemo.«

Tone se je široko režal. Postrani je pogledoval Lukca, ki se je držal resno, resno.

»Ti si, Tone!«

»Ne, prosim,« se je dvignil Tone. »Morda je Lukec.«

Lukec je Toneta nemilo sunil pod klopjo, nato se je dvignil. Obraz mu je kar sijal od nedoložnosti.

»Saj nič ne delam. Sedim in poslušam.«

Brnenje je prenehalo. Nekaj časa nobena stvar ni motila pouka. Nenadoma znova: »Brrr!«

Učiteljica je pogledala naravnost v Lukca. Ta se je prav tedaj oziral in ni opazil, da je opazovan.

»Luka Brajnik!«

»Saj nič ne delam.«

»Šum delaš, da vse motiš.«

»Ne razumem.«

»Čakaj, kmalu boš razumel,« je rekla učiteljica in se dvignila.

Lukec je naglo segel pod klop in izdrl nož. V naslednjem trenutku mu je že tičal v hlačnem žepu.

Učiteljica ni ničesar našla. A ker je imela v rokah šibo, je Lukec stisnil glavo med ramena in trdo zamižal. Imel je občutek, da bô zdaj zdaj priletelo po njem. Nič ni bilo. A ni odprl oči, dokler ni zaslišal drobne učiteljčine hoje po sobi do mize.

Pogledal je skozi okno. Zunaj je sijalo jesensko sonce in zlatilo breg z njegovim domom. Pomislil je na škorca, ki skaklja okoli koč in ga kliče. Mislil je tudi na mater in na pismo, ki ga čaka na pošti. . . Tisti dan se ni več igral z brncem.

3

Po šoli je Lukec tekkel na pošto. Dobil je veliko, debelo pismo, za katero se je moral podpisati. Potipal ga je in pogledal tujo znamko. Od očeta. Bilo je tako veliko, da mu je do polovice gledalo iz žepa suknjiča.

Na koncu vasi je postal in pogledal proti domu. Potegnil si je klobuk na ušesa in se spustil v tek, da so ga komaj dohitevale pete. Roke so mu krilile po zraku, torba mu je tolkla ob boke.

Mati je stala v vrtu in ga čakala. Ko ga je zagledala, si je zasenčila oči in mu zaklicala:

»Ali neseš pismo?«

Lukec se je ustavil in segel v žep, ki je bil prazen. Pismo! Kje je pisno? Ali ga je mar po poti izgubil? Tega se je tako prestrašil, da sta ga hkrati obšla mraz in vročina.

Ni poslušal matere, ki mu je nekaj klicala. Obrnil se je in stekel nazaj proti vasi. Oči so mu švigale na pot, na desno in na levo. Od strahu, kaj bo, če pisma ne najde, so se mu ježili lasje.

Pred njim je cincal voz. Iz kolotečine je gledalo nekaj belega. Bilo je pismo, ki mu je bilo iz žepa zletelo v blato in je kolo šlo čezenj. Pobral ga je in ga obrisal ob hlače. Bilo je vse zapackano, znamke in naslov.

Ko se je vračal, je srečal mater sredi klanca.

»Ali si izgubil pismo?«

»Tu je,« je dejal plaho in materi od daleč izročil pismo. Ni se ji upal preveč približati, da ga kaj ne doleti. »Lovili so me,« je rekel, »pa mi je padlo v blato.«

Mati ga je premerila z dolgim pogledom. Ni mu verjela. Potipala je pismo tudi ona in pogledala zlomljeni pečat. Pismo je bilo nenavadno. Obšla jo je jasna slutnja, da bo treba na pot.

Podvizala se je domov. Lukec je šel za njo.

Iz pisma je padel bankovcu podoben papir. Poleg očetovega pisma je bila tudi velika pola popisanega papirja. Na njem so bili pečati.

Lukec je zagnal klobuk v kot in sedel za mizo. Pritekel je tudi škorec in radovedno ogledoval umazani ovitek.

Marjeti, ki je očetovo pismo držala proti svetlobi in brala, so se tresle roke in glas.

»Draga moja žena! Preden Ti nadalje pišem, Tebe in Lukca prisrčno pozdravljam čez široko morje in čez skalnati Kras. . .«

Sprva je brala počasi. Nato so ji oči hitreje in hitreje begale po papirju. Roke so ji vedno bolj vidno trepetale. Končala je, pismo ji je omahnilo v rokah. Pogled ji je zastrmel skozi okno nekam v daljvo.

»V Ameriko pojdeva,« je povedala Lukcu.

Lukec je poskočil in tlesknil z rokami. Škorec se je tega ustrašil in zagnal krik.

»Kdaj pojdeva? Jutri?«

»Tepček!« je dejala mati. »Jutri še ne. V enem mesecu. Ne veseli se prezgodaj. Iti v Ameriko. . . to ni kar tako. . .«

Deček jo je začuden gledal. Mati je imela solze v očeh. Kaj ji je? Vedno je ponavljala: v Ameriko pojdeva! Zdaj pa je zaradi tega žalostna.

Iti v Ameriko — to je bilo za Lukca veselje, ki ga ni mogel skrivati. Potoval bo, videl tuj svet, široko morje, tuje ljudi, divje živali. . . Vedno si je želel kam daleč. . . Odkar je bral pravljice še najbolj. Mislil je, da je v svetu tako, kot je opisano v bajkah. Očetovo pismo je bilo čudodelna kapa, o kateri je sanjal. Bilo mu je, kakor da mu rasejo perutnice.

»V Argentino! Mati, ali so tam velika mesta?«

»Kaj jaz vem! Ali sem mar hodila v šolo?«

Marjeta je še enkrat prebrala pismo. Besedo za besedo.